

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2021/3

Ordföranden(nya) har ordet

Nu är det äntligen dags igen! Hösten är den tid vi alla älskar och längtar efter! Finns det något bättre än att gå tillsammans med sin egen Breton och jaga? Samtidigt är det en väldigt hektisk tid för oss alla: vi vill hinna jaga så mycket som möjligt, många av oss vill dessutom hinna starta många prov och så ska man få livet att gå ihop med familj och jobb. Men det är en helt fantastisk tid!

Såsom ny Ordförande i Bretonklubben är detta är min första Ledare i Bretonbladet. Det finns massvis jag vill skriva om, men allt kommer inte med i denna Ledare. Det blir fler...

Först av allt vill jag **tacka för förtroendet!** Det är en stor ära att få bli Ordförande i vår härliga Bretonklubb! Det känns väldigt roligt att ta över stafettpipen efter Lennart i vår väl fungerande och växande klubb. Under Lennarts tid (2008-2021) har klubben växt från ca 150 till 500 medlemmar. Efter Årsmötet är vi delvis en ny Styrelse som har en spännande utmaning framför oss. Eftersom vi har blivit en så stor klubb, börjar det vara dags att se över hur vi i framtiden ska jobba och hur vi ska vara organiserade. Förra helgen spenderade jag på fjället med nya Jaktprovsansvariga, då vi bl a började diskutera dessa frågor. I november kommer hela styrelsen samlas fysiskt för att diskutera hur vi ska utveckla Bretonklubben i framtiden.

Jag vill också passa på att **tacka Lennart** för alla hans år som Ordförande! Han har med stark hand drivit många frågor som har utvecklat Bretonklubben framåt. Lennarts styrkor är många: allt från att han alltid har ställt upp betydligt mer än vad man kan förvänta sig av en Ordförande - till att vara en oerhört duktig hundförare som har fört flera hundar till stora framgångar. Det blir svårt för mig att axla hans mantel. Men jag ska göra mitt bästa!

En kort presentation av mig: Jag är gift och har två vuxna barn, dessutom har jag två underbara barnbarn.

Vi har två bretoner: Ripvidets Gnista och Fiskonfjällets Kira.

Till professionen är jag Jägmästare och jobbar på Stora Enso Skog.

Jag är uppväxt i en Jägarfamilj. Min man och jag har haft hundar sen början av 80-talet (stövare & vorstrar och totalt 4 st Bretoner). Jag har svårt att tänka mig ett liv utan hundar.

Vår dotter, skrev vartenda år överst på sin önskelista att hon ville ha "en egen hund". När hon var 12 år, var det dags att köpa en ny hund som skulle bli hennes egen. Vi hade då vorsteh och tyckte att det inte var en bra ras för en 12-åring. Så jag letade efter en ny ras som vi kunde ha nytta av i jakten, som ändå var en söt flickhund som funkar med agility. Då hittade jag rasen Breton, och det ångrar jag inte. Vi har helt fastnat för Breton! Glada, pigga, goa familjehundar som ändå är fantastiska, arbetsvilliga jaktmaskiner. Fågeljakt på fjället anser jag vara jaktens Formel Ett. Så då är ju valet av hundras given!

Genom Bretonklubbens alla olika aktiviteter, har jag fått många nya trevliga, nära vänner. Det är verkligen roligt att t ex gå på ett jaktprov tillsammans eftersom det är så bra stämning inom Bretonkretsar.

Breton-SM och avlysning av fjällmark -Tyvärr blev vi även i år tvungna att ställa in Breton-SM med väldigt kort varsel. I fjol p g a Covid-19 i år p g a att Samebyn avlyste all mark. Sex fågelhundsklubbar fick ställa in sina Jaktprov. Många fågeljägare blev drabbade. En del jägare hade hunnit köpa jaktkort, hyrt stuga och åkt långt för att komma till fjällen. Någon dag före premiären blev i princip alla områden avlysta. För alla oss Fågelhundsjägare är detta en oerhört trist och ohållbar situation.

SKKs Jakthundsutskott, Jägarförbundet och LRF driver tillsammans en starkt lobbying med politiker lokalt och i riksdagen i frågan.

Fågelhundsklubbarna har gått ihop för att jobba med frågan, där representanter från Bretonklubben är drivande. Gruppen har fört en dialog med LST Jämtland sen tidigt i våras och bedriver även lobbying med riksdagspolitiker. Ett stort tack för ert engagemang och att ni hjälper oss att driva denna fråga! Vi hoppas alla att det kommer löna sig.

Den svenska fjällarealen är enormt stor, 24 % av Sveriges yta. Fjällen räcker till alla, om man bara skapar en hållbar förvaltning av såväl rennäring, övriga näringar, turism, jakt och fiske.

Fortsatt skitjakt på er! Hoppas vi träffs på ett Jaktprov!

Anna Norén
SBnKs nya Ordförande

Svensk Bretonklubbs Värdegrund

Styrelsen för Svensk Bretonklubb har fastställt en Värdegrund för vår Verksamhet.

Enligt Wikipedias definition är **Värdegrund** ett svenskt och i viss mån norskt begrepp som började användas i slutet av 1990-talet i diskussioner kring framför allt ett kollektivs gemensamma etiska grundvalar eller värderingar; exempel på kollektiv är en nation, institution, förening eller folkrörelse.

Begreppet kan även ha den vidgade innebörden att syfta på de mest grundläggande principerna inom en politisk ideologi eller religion.

Bretonklubbens Värdegrund är baserad på Svenska Kennelklubbens Värdegrund med vissa kompletteringar.

- Vi måste alla visa respekt för varandra och våra hundar
- Ingen form av våld, hot eller trakasserier accepteras
- Alla måste känna sig trygga inom vår Verksamhet

Styrelsen har även utsett två Kontaktpersoner som ska kontaktas vid ev. händelser som bryter mot Bretonklubbens Värdegrund.

- Anna Norén, 070-678 22 83
- Per-Ivar Norell, 070-224 94 17
- vardegrund@breton.se

Värdegrundsdocumentet går att ladda hem från på <https://breton.se/bretonklubbens-vardegrund/>

Värdegrund Svensk Bretonklubb

Bakgrund

SKK har antagit en Värdegrund med följande Värdeord. Finns att läsa i sin helhet på <https://www.skk.se/sv/om-skk/det-har-ar-skk/vardegrund/>

- Hunden står i centrum
- Tillsammans
- Alla lika alla olika
- SKK för hela hundsverige

Svensk Bretonklubb står givetvis bakom SKKs Värdegrund.

Svensk Bretonklubbs verksamheter

Alla ska känna sig trygga vid verksamheter som Svensk Bretonklubb ansvarar för.

Det betyder att alla ska visa respekt för varandra. Det finns många sätt att visa respekt och hänsyn. Språkbruk och gester som kan uppfattas som kränkande ska undvikas. Extra viktigt är det att undvika språk och gester som kan kopplas mot diskrimineringsgrunderna.

- Kön
- Könsöverskridande identitet eller uttryck
- Etnisk tillhörighet
- Religion eller annan trosuppfattning
- Funktionsnedsättning
- Sexuell läggning
- Ålder

Alla måste självklart även visa respekt för

- Alla Bretonklubbens Medlemmar och Funktionärer
- Andras Hundar och andra Hundraser
- För Domares bedömningar
- Detta innefattar även att inte förtala varken Medlemmar, Funktionärer, Domare eller Hundar

Vid varje Bretonklubb-aktivitet är det aktuell Funktionär som ansvarar för att tillse och att följa upp verksamheten samt att ta upp ev. anmälningar från närvarande.

Vid händelser som kan tänkas bryta mot ovanstående ska aktuella Funktionärer eller Medlem kontakta Svensk Bretonklubbs Kontaktpersoner för Värdegrund vardegrund@breton.se. Tel nr finns på breton.se. Vilka i så fall kommer göra en Faktaundersökning och föreslå om ärendet skall anmälas till SKKs Disciplinnämnd eller inte.

Svensk Bretonklubb har ej rätt att själva utesluta någon Medlem ur Svensk Bretonklubb eller från någon av Bretonklubbens aktiviteter. Enbart SKKs Disciplinnämnd som efter utförd utredning genomförd av dem kan utesluta någon medlem.

45+ jubileum i Älvkarleby

Text: Kjell Lundberg

Foto: Flera, bl.a. Kjell Lundberg, Jenny Gustafsson

För sex år sedan firade vi 40 års jubileum på Älvkarleby camping. Det var mycket lyckat med stor uppslutning, välbesökt utställning mm. Klubbens styrelse med Lennart Berglund i spetsen beslöt därför att vi skulle upprepa succén på samma plats år 2020. Planerna var långt framskridna när det var helt uppenbart att det inte gick att genomföra förra året pga. de restriktioner som infördes. Vi siktade då in oss på 2021 men det var länge tveksamt om det skulle gå att genomföra. När så vårt årsmöte som enligt statuten skall ske på våren brann inne pga. samma viruskäl så ansökte vi om och fick dispens för att genomföra årsmötet på sommaren. Så småningom ljusnade läget och att det var möjligt att med vissa restriktioner genomföra arrangemanget.

30 juli så invigdes vårt 45-plus jubileum med mingel med bubbelvin och grillade hamburgare under ledning av klubbens grillmästare Rainer och hans fru Lotta. Redan på fredagen var det full fart

med stor anslutning av medlemmar som träffades. För undertecknad som har varit medlem i 21 år var det extra glädjande att se att vi har många nya medlemmar varav många yngre.

På lördagen fortsatte så firandet. Campingens samtliga stugor var fullbelagda med våra medlemmar, och flera tältade eller bodde i husvagn/husbil. Miljön i Älvkarleby är fantastisk och det fanns gott om saker att uppleva och se i omgivningen. Under förmiddagen ordnades en apporttävling under ledning av Mats Ågren med undertecknad som tidtagare. 29 tappra ekipage ställde upp på detta evenemang. Av dessa var det 13 hundar som klarade tidsgränsen som var 5 minuter. Uppdraget bestod av att apportera två fasaner på ca 40 meters håll efter skott vid respektive kast av fasan. De fem bästa gick till final där det gick ut på att apportera en fasan som kastades på andra sidan av ett vattenhinder och som sedan skulle bärgas på tid.

Följande ekipage var med i finalen och placerade sig som följer:

1 Rickard Hübinette	Grand's Uniq Mascot	1 min 28 sek
2 Peter Rasmussen	Lady Du Fief Des Kallistos	1 min 34 sek
3 Jens Ole Nielsen	Inouk	2 min 21 sek
4 Lennart Berglund	Suhlegans Label Five (Sing)	2 min 35 sek
5 Ronny Jansson	Vistasdalens Boss	3 min 56 sek

Vinnare var Rickard med Mascot följd av Peter med Lady och Jens Ole med Inouk. Stort grattis till en gedigen insats!

Samtidigt hade Eva Olausson ringträning med de som önskade för att optimera förutsättningarna inför söndagens utställning.

På eftermiddagen var det så dags för årsmötet. Tidigare årsmöten som jag varit med om har varit mycket välordnade men av naturliga skäl har det inte varit så många medlemmar som tagit sig dit. Vi har haft årsmötena i samband med jaktprover oftast i fjällvärlden och då har deltagarna i jaktprovet kommit till årsmötet. Denna gång var deltagarantalet 49 medlemmar vilket jag tror är rekord. Mats Sigvant förde ordförandeklubban med stor rutin. Efter många år som föreningens ordförande tackade Lennart Berglund för sig och till ny ordförande valdes Anna Norén. Årsavgiften har varit oförändrad under många år men med hänvisning till ökade kostnader pga. att medlemsadministrationen nu sköts av SKK beslöts att höja denna till 385 kr/år. Vidare redovisades det gedigna arbetet med RAS som utförts och efter smärre redaktionella förändringar skall detta dokument skickas till SKF för vidarebefordran efter godkännande till Svenska Kennelklubben.

På kvällen serverades så en jubileumsmiddag. Vid sittande bord och utan alltför mycket spring kunde

vi hålla oss till coronarestriktionerna utan problem. Efter att i över ett år inte kunnat umgås i någon större krets märktes det att behovet var stort för att träffa likasinnade! En trubadur underhöll och stämningen var på topp trots skyfall. Som tur var höll tältduken över uteplatsen vattnet borta (i stort sett).

Söndagen var vikt för utställning. Denna hölls liksom förra gången utomhus på en stor plan. Gårdagens regnande hade ersatts med en gråmulen himmel till att börja med men på slutet började det regna så smått. För sex år sedan hölls också en utställning då med Monsieur Christian Gunther som domare. Han var då fransk Bretonklubbs ordförande. Till årets utställning hade vi engagerat Anne Eissing från Tyskland, domare för Breton och dessutom uppfödare. Anmällda till utställningen var 66 ekipage. Utställningen löpte mycket smidigt på under ledning av domare och ringsekreterare.

Som helhet ett mycket trevligt, välbesökt jubileumsmöte. Nu ser vi fram emot 50 årsjubileet 2025!

Vid tangentbordet Kjell Lundberg

Fullständig resultatlista finns publicerad på breton.se men här publiceras de bästa resultaten:

BIR Snöfjällets Cola - ä/f Roger Westling

BIM Eirams Jaffa Jer Järnet - ä/f Marie Nylander

Bästa Jaktmeriterade Eirams Jaffa Jer Järnet - ä/f Marie Nylander

Bästa Avelsklass Almkullens Gideon, ä/f Sangita Jonsson

Bästa Uppfödargrupp med HP Eirams Uppf: Marie Nylander

Fler bilder hittar ni förstas på hemsidan.

Red Garlic Jameson

Öppenklass hanar visar upp sig

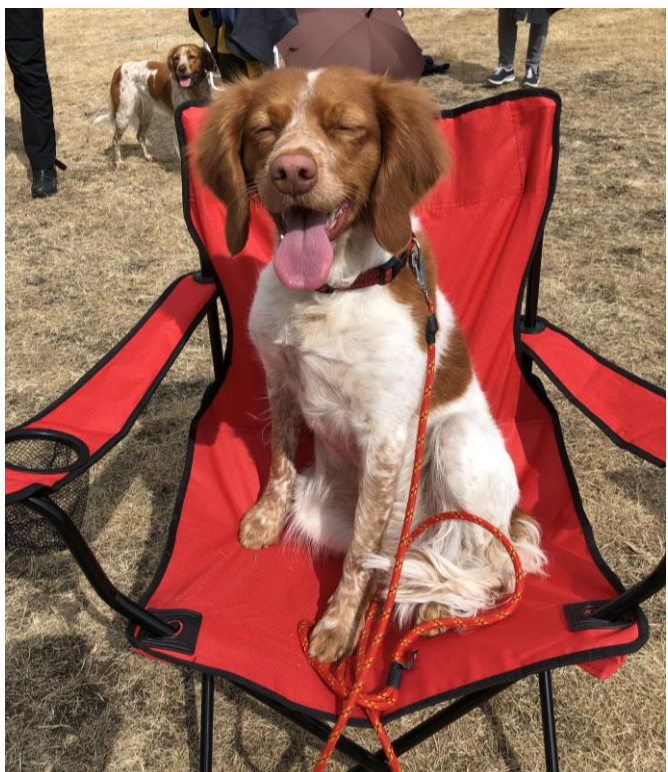
Så här är reglerna i apporttävlingen....(Mats Ågren förklarar)

Ok, vi fattar.

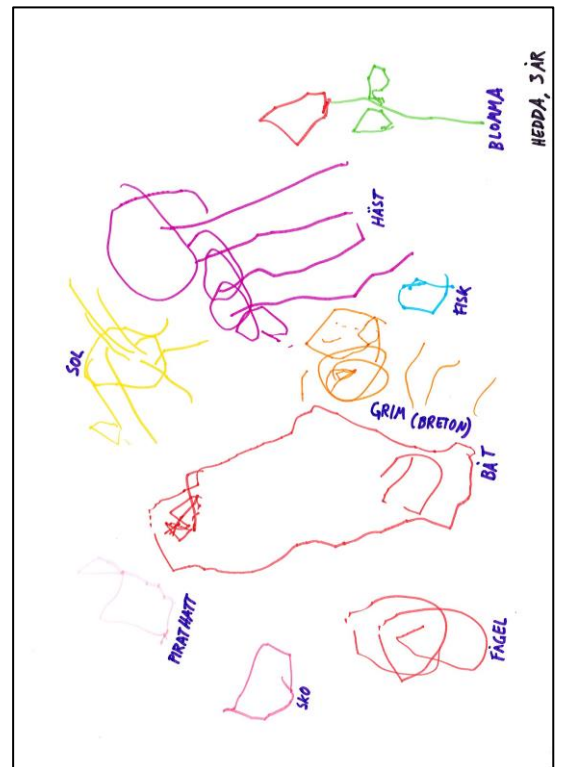
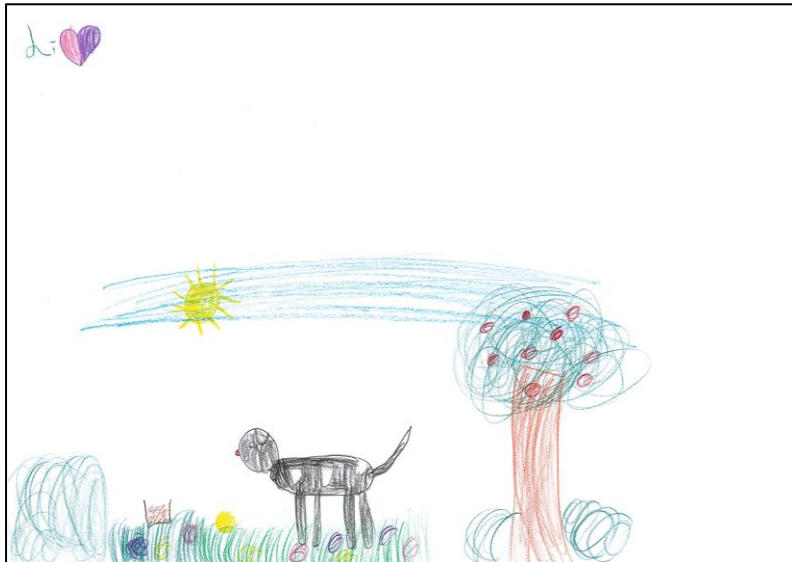

Ska vi bara vänta? Får inte vi också apportera fasaner över bäcken?

Vad då, utställning, måste vi också vänta på den? Ser ni inte hur fina vi är ändå?

Tack för de fina barnteckningarna från Älvkarleby

Kurshelg med Forswards på Backtjärnstorp och premiärhöst

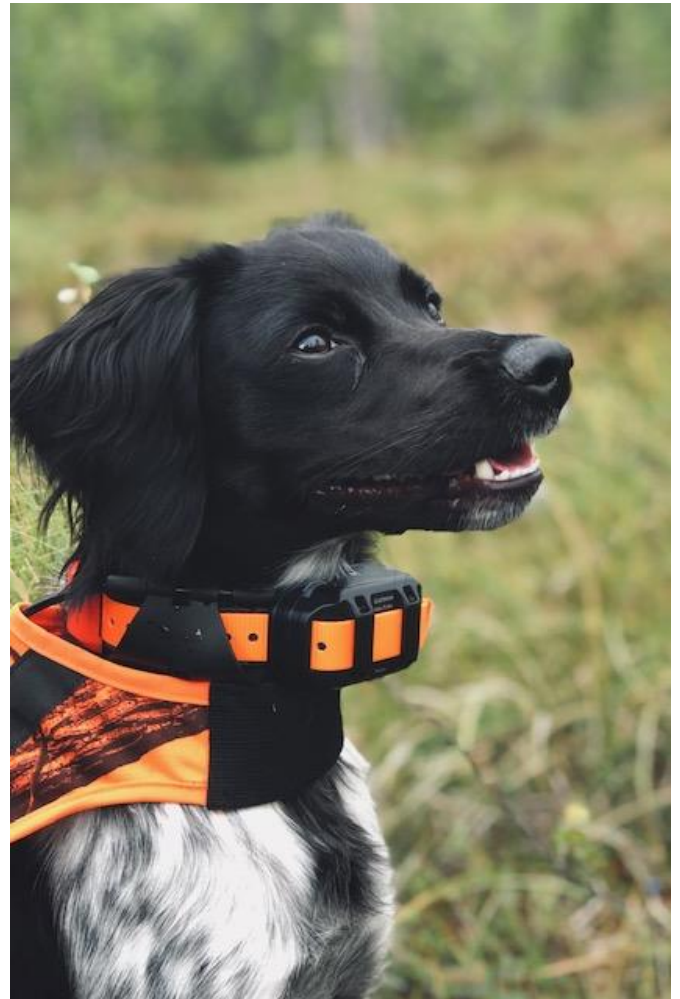
Text o foto: Moa Lundqvist

Vi lämnade Umeå mitt på dagen en solig fredag i början av Juni och körde ner till Huljen, utanför Sundsvall för en kurshelg tillsammans med Forswards och Bretonklubben Västernorrland. Det kändes både förväntansfullt och pirrigt. Jag som är ganska ny inom både bretonvärlden och hundvärlden hoppades att jag skulle få med mig många bra tips på hur jag kunde jobba med min just då tio månaders bretontik, Röbäckslättens Myra.

Vi kom fram till Huljen och Backtjärnstorpet framåt kvällskvisten. Bland det första vi gjorde var att sätta upp tältet som vi skulle tillbringa nätterna i under helgen. Tältet placerades uppe på backen med utsikt över den lilla tjärnen. Natten mot lördagen sov varken jag eller Myra speciellt bra, förmodligen var det på grund av spöregnet, åskan och nervositet inför morgondagen. Vi fick iallafall ihop ett par osammanhängande timmar med sömn. Det slutade att regna lagom till att väckarklockan ringde. Kursdagen började med teori i relation och kommunikation, vilket under dagen också varvades med praktiska övningar och coachning för att stärka relationen och hur man genom sitt kroppsspråk snarare än ord kan kommunicera med sin hund. Något som verkligen gjorde stor skillnad för mig och Myra, så stor skillnad att vi faktiskt vann pris för stor utveckling. Anna Fors Ward som är kursledare på Forswards hund och jakt, visar och förklarar på ett enkelt och tydligt sätt så man förstår. Något jag uppskattade var att vi fick med oss handfasta övningar på hur vi faktiskt kan stärka både relationen samt ledarskapet.

Natten mot söndagen sov både jag och Myra mycket bättre, kanske för att vi var ganska trötta efter lördagens information och träning. Den här kursdagen fokuserade mer på just stående fågelhundar och den träning som hör till. Vi tränade bland annat att både flax, skott, kommando och handtecken betyder sitt, samt träning av avance och apportering. Även här visade och förklarade Forswards med hjälp av teori och praktiska övningar hur man kan jobba med sin stående fågelhund. Åldern på hundarna varierade men övningarna anpassades ändå utifrån individen, vilket jag verkligen uppskattade då Myra var yngst denna dag. Dagen avslutades med träning av apport. Denna dag vann David Öberg och Pax pris för exemplarisk apportering. Kurshelgen led mot sitt slut och det var dags att packa ihop tältet och köra hem mot Umeå igen. Helgen gav mig otroligt bra och nyttig information som jag tagit med mig hem för att fortsätta arbeta med min bretontik.

Det var också trevligt att under helgen få träffa andra personer med breton som delar samma intresse som en själv.

Under sommaren har vi tränat stopp, inkallning och apportering med hjälp av många av de övningar som vi fick med oss under helgen med Forswards. Vi har även försökt att lägga någon form av grundkondition, utan att pressa Myras kropp allt för mycket eftersom hon fortfarande är ung och växer. För att variera konditionsträningen har vi varvat, långpromenader, löpturer och cykelturer. Stora delar av sommaren spenderades i "Lillstugan" utanför Bjurholm där vi har våra jaktmarker. Vi har varit mycket ute i skogen och längs Lögdeälven för att fiska. Att springa och ta sig fram på kullerstenarna som ligger jäms med älven fungerar tydligen bra för att bygga hundmuskler. Vi har även vatten- och simtränat Myra eftersom det varit så varmt i sommar. Tidigare har hon börjat "fejk halta" när hon gick i en vattenpöl, medan hon nu gärna går i vattnet för att svalka sig. Men allra helst badar hon i vassen och letar fisk samtidigt som husse fiskat. Fiske blev Myras nya hobby under sommaren.

Sedan kom den 16 augusti och vi fick äntligen lov att släppa Myra i skogen. Under sensommaren fick Myra sina första kontakter med skogsfågel, vilket hon såklart tyckte var spännande. Men det tog ett tag innan hon förstod vad vi faktiskt gjorde i skogen. Hon har redan många fina sidor i skogen. Hon

är både följsam och anpassar sitt sök hyfsat bra efter terrängen, hon stannar oftast självmant när fågel flyger samt läser handtecken och dirigerar bra i skogen. Sedan är det ju som alltid med unghundar, vissa dagar är de billiga och andra dagar är man överlycklig att få äga dem. Hon står inte för fågel ännu, men vi hoppas att den berömda poletten snart trillar ner. Myra har även hunnit med sin första fjällresa tillsammans med husse. Resan var egentligen ganska kravlös där fokuset låg på att låta Myra bekanta sig med fjällmiljö.

Myra har nu hunnit fylla ett år och vi ser ganska tydligt att hon mognar allt mer och mer för varje dag som går. Efter kursen tillsammans med Forswards har hon periodvis varit väldigt "tonårig" och lite bångstyrig, precis så som unghundar är. All den träning som denna sommar och höst har erbjudit har även lett till en del reflektion, och både jag och Myras husse kan konstatera vad mycket vi lärt oss tillsammans med vår första breton och stående fågelhund. Målet nu är att Myra fortsätter gå fint i skogen och att vi får möjlighet att fara upp på fjället igen, samt att hon ställer fågel så småningom. Följ gärna vår resa på instagram under namnet breton_myra!

Jag vill avsluta med att först och främst tacka bretonklubben och Forswards för att bra anordnad kurshelg och hälsa alla andra jaktglada breton ägare lycka till, eller skitjakt kanske man får säga!

Jaktprov

Resultat från höstens jaktprov är inte sammanställda än men de kommer att läggas upp på hemsidan så fort de blir klara. Där finns även bilder från proven. Grattis till alla pristagare.

Bretonklubbens Webbshopar

Dags att investera i kläder och prylar för höstens och vinterns äventyr? Här kommer länkarna till klubbens webbshopar.

<https://team.intersport.se/svensk-breton-klubb>
<https://team.intersport.se/svensk-breton-klubb-haglofs>

Allmän dressyrkurs i två dagar för valpar och unghundar med Anders Burwall

Text o foto: Maria Hamre

Lördag morgon i början av juni, covid restriktioner gäller fortfarande och regnet öser ner. Trots det är vi ett glatt gäng som samlats utanför verkstadslokalen i Holmsund för att delta i dressyrkursen som anordnas av Bretonklubben Västerbotten Södra tillsammans med Anders Burwall och Oltokkens Kennel.

Kursen börjar med en teoretisk genomgång av allmän hundkunskap, ledarskap, hundens sinnen och vad man ska tänka på vid inläring och träning av hund. Därefter följde olika praktiska övningar i linförighet och inkallning. Övningarna började enkla, med lite störning och allt eftersom hundarna lyckades så ökades svårighetsgraden.

Efter lunch fortsatte vi med övningar i stopp och stadga och som en bonus blev det lite dirigeringsövning i slutet av dagen.

Även andra dagen inleds med ett teoripass, men nu med mer fokus på själva jakten. Även de praktiska momenten var mer inriktade på jakt jämfört med första dagens grundläggande övningar.

Snöfjällets Diva "Sally", apportering av tjädervinge

Anders inledde de praktiska delen med att berätta och visa hur man bygger upp apporteringen i olika steg. Han visade hur man leker fram beteendet hos den lilla valpen för att sedan låta de lite äldre hundarna få prova på apportering av dummies och där efter en vinge från ripa eller tjäder.

Resten av dagen följde övningar med fokus på avance, stopp och lugn i flog. Samtliga övningar delades upp i mindre block som sedan sattes ihop till en enhet. Som avslutning fick alla ekipage träna på "fågelsituationer" där visionsripa och uppflogsbur användes vilket var väldigt uppskattat.

Åldersspannet på hundarna som deltog varierade från 10 veckor till 2 år och kursledaren Anders var väldigt duktig på att anpassa övningarna efter hunden och förarens nivå. Han såg till att alla lyckades och att både hundar och förare kände sig duktiga efter genomförd övning.

Sprekker, kursens yngste deltagare

Jag vill avsluta med att rikta ett stort tack till Anders Burwall, Stefan Nygård och Bretonklubben Västerbotten Södra för en väldigt trevlig kurs med ett bra upplägg. Jag tror jag talar för alla deltagarna när jag säger att vi hoppas på fler, liknande kurstillfällen framöver!

Åsa Bagger och Eirams Duktiga Dixie "Dixie", övning med avanceplatta

Ny styrelse och nya Funktioner

Vid Årsmötet i Älvkarleby, valdes delvis en ny Styrelse. Efter Konstituerande Styrelsemötet, är nedan personer tillsatta i olika Funktioner. På breton.se finns en personlig presentation av de flesta Styrelsemedlemmar och Funktionärer.

Ordförande, Webmaster, Kontaktperson Värdegrund

Anna Norén, Falun

Tel mob: 070-678 22 83 (Endast vardagar efter kl. 18 eller helger)

Mail: ordforande@breton.se, webmaster@breton.se, vardegrund@breton.se

Vice ordf, Jaktprovsansvarig

Isabelle Bergqvist, Uppsala

Mobil: 070-558 85 87 (Endast vardagar efter kl. 20 eller helger)

Mail: jaktprov@breton.se

Styrelseledamot, Bitr Jaktprovsansvarig, Kontaktperson Värdegrund

Per-Ivar Norell, Eskilstuna

Tel: 070-224 94 17

Mail: jaktprov@breton.se, vardegrund@breton.se

Styrelseledamot, Bitr Jaktprovsansvarig för södra Sverige. Regionombud i Mälardalen/Värmland, Västmanland och Närke

Peter Engelbrektsson, Sunne

Telefon: 070-5261193

Mail: vnaskennel@gmail.com

Styrelseledamot, Bitr Jaktprovsansvarig för Norra Sverige

Hans Bergström, Umeå

Tel: 0703-22 07 70

Mail: hansbergstrom@pvforetagen.se

Styrelseledamot, Profilproduktsansvarig, Sponsring

Nicklas Nyman, Morgongåva

Tel: 070-510 81 33

Mail: nicklas.nyman@outlook.com

Styrelseledamot, Domaransvarig

Erling Vikman, Norsjö

Tel: 070-383 86 57

Mail: erling.vikman@gmail.com

Styrelsesuppleant, Materialansvarig, Medlemsutskick, Sponsring

Sangita Jonsson, Stöde

Tel: 070-921 61 20

Mail: gitanil81@gmail.com

Övriga funktionärer utom styrelsen:

- **Sekreterare:** Birgitta Rådman, sekreterare@breton.se
- **Kassör:** Lennart Berglund, kassor@breton.se
- **Webmaster:** Kjell Lundberg, webmaster@breton.se
- **Redaktör Bretonbladet:** Birgitta Rådman, bretonbladet@breton.se
- **Jaktprovsadministratör:** Malin Isaksson, jaktprov@breton.se
- **Avelskommitté:** Johanna Olofsson, Lennart Berglund, Paul Lundblad avel@breton.se
- **Regionombudsansvarig:** Peter Nilsson, almkullens@gmail.com
- **Utställningsansvarig:** Vakant utstallning@breton.se (kommer nu till Styrelsen)

Hur blev det egentligen så här

Text: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Känner mig varm i hjärtat och mår fantastiskt bra. Det är sen eftermiddag hemma i villan i Boden. Mina två bretonhundar Origo och Speedo finns vid mina fötter tillsammans med sonens nio veckor gamla norrbottensspetsvalp. Bara glädje bubblar inom mig när jag ser hur mina två jaktkompisar försiktigt hälsar valpen välkommen i flocken. Att det sedan är en valp som inte visar minsta rädsla utan tar för sig och, som det verkar, helst vill busa med de för honom enormt stora hundarna gör ju att glädjen i situationen bara fördubblas. Mina två bretonhundar tar emot den nya flockmedlemmen precis så som jag hade hoppats på. Samtidigt gläds man för sonen Anders skull, att han i blivande jaktkompisen Acke som valpen heter, verkar ha fått en väldigt stabil och trevlig hund.

Plötsligt börjar tankarna bara fara iväg. Hur blev det egentligen så här? Hur kommer det sig att jakt och jakthundar blev ett allt dominerande inslag i hela mitt liv? Funderingarna går långt tillbaka i tiden.

När jag föddes var min mamma väldigt ung. Hon var nummer tio i en syskonskara på tolv syskon. Kanske på grund av detta växte jag upp hos min mormor och morfar de första åren av mitt liv. En fantastisk uppväxt konstaterar jag i dag. Den

skedde på ett litet hemman några mil söder om Gällivare. Det var självhushåll som gällde, allt som naturen gav skulle tas tillvara. Det kanske bästa av det hela var att jag som barn fick vara med i både arbete, sorg och glädje. Blev dessutom väldigt tidigt introducerad i både jakt och slakt. Att det alltid fanns minst en hund på gården var bara en självklarhet. I dag tror jag att det var just där insikten om behovet av samarbete i de flesta av livets situationer mellan hund och människa slog rot.

Naturligtvis var hundarna, i Ripats som byn där vi bodde hette, jakthundar. Älghunden var den som stod högst i status men även drivande hundar och trädskällare fanns med i bilden. Allt ätbart vilt samt djur som kunde ge en lite inkomst tack vare värdet på dess päls jagades. Just denna miljö är jag säker på hade format vem som helst till jägare, den formade definitivt mig.

När jag nu tänker efter är ju alla lyckade jaktturen inte mycket att tala om. Därför tänkte jag nu berätta för Er om några jaktäventyr man helst inte vill prata så mycket om.

Det första tillfället som dyker upp i min skalle är från mycket tidig ålder, kanske sexårsåldern. I dag skulle man kanske skratta åt händelsen men för en sexåring blev den väldigt genant. Min morbror Gösta hade tillverkat ett gevär av trä till mig. Gissa hur stoltheten i mitt lilla bröst bara bubbade fram, ett eget gevär gjorde mig på något vis jämbördig som jägare med mina morbröder. En liten egen ryggsäck fanns naturligtvis i min arsenal. Ryggsäcken packades för jakt med mormors hemmagjorda saft och korvmackor på hembakt rågbröd som mormor hjälpt mig att få till. Var skall du jaga frågade mormor och jag har för mig att jag svarade på Potjasberget, ett berg cirka fem kilometer från hemmet.

När jag gav mig av stog mormor och vinkade på förstugans trapp. Kan än i dag känna stoltheten när jag vandrade ut från gården. Ett hundratal meter senare svek mig modet. Tanken på att vara ensam ute i den stora skogen där jag hade hört att det fanns både björnar och lodjur blev bara allt för spännande. Bakom vedboden ett femtiotal meter in på stigen mot Potjas satte jag mig ner på en stubbe, tog fram min medhavda matsäck och började fylla magen med en härlig korvmacka. I den stunden dök min morfar upp. Hela byn talade sedan smått leende om min strapatsrika jakttur. För en sexåring var det värsta att modet hade svikit mig.

Åter en händelse i trakterna kring Ripats. Jag hade nu hunnit bli i tolvårsåldern. Jag hade fått låna morfars gamla Remington, egentligen ett långpipigt kulgevär men vapnet var slätborrat och hagelpatron kaliber 20 passade perfekt. Naturligtvis helt olagligt hela scenariot men ingen polis eller myndighetsperson dök upp i väglöst land utan att det fanns förvarning om det på den tiden.

Dimman låg tät dagen för jakt. Min morbror Ragnvald var min jaktkompis och vi var övertygade om att vi skulle bära hem ett par tjädrar. Hela dagen gick och vi lyckades inte fälla en enda fågel. Modstulna och besvikna drog vi oss hemåt när skymningen började krypa på.

Sikten var nästan noll när min morbror sakligt konstaterade att vi var vilse. Nu söker vi upp en yvig gran och övernattar under den, i morgon hittar vi säkert rätt konstaterade Ragnvald. Lite orolig kände jag mig nog men jag litade ändå på min morbror. Riktigt bekväm kändes den bivack vi hittade. Massor med granris blev vår utsökta madrass och åtminstone jag sov gott den natten. När gryningsljuset spred sina strålar in i vår lilla boning såg vi att dimman hade lättat och en vacker dag stod inför dörren. Glada i hågen tittade vi ut och upptäckte gårdsgården och sommarladugården till hemmanet mindre än femtio meter från vårt övernattningsställe. Min morbror Ragnvald ville konstant nog aldrig tala om denna spännande händelse.

Nästa pinsamma händelse inträffade när jag var ägare till engelska settern Ricky. En mycket trevlig hund som var föregångaren till min första breton Tarras. Setterrassen fick i och med detta ge vika för breton, främst beroende på samma stora jaktlust, energi och den betydligt mindre storleken. Jag hade bjudit min pappa på jakt på mitt arrenderade jaktområde vid byn Purnu söder om Gällivare. En fantastisk terräng att jaga i med växlande myrstråk, gammelskog och bergstoppar som steg över trädgränsen. Olyckligtvis rådde en tät dimma just våran dag. Efter flera timmars famlande i den täta dimman och bara en enda ripa fälld började pappa klaga på att han hade väldigt ont i ljumskarna. Jag föreslog att vi skulle avbryta jakten, dra oss upp mot bilen men stanna vid en kallkälla jag kände till och koka oss en välförtjänt kopp kaffe. Vi drack vårt kaffe och hade en helmysig stund far och son.

Färden upp till bilen blev inte vad jag hade tänkt mig. Avståndet skulle inte vara mer än högst en kilometer. Efterhand som tiden gick insåg jag att någonting var galet, vi borde ha varit framme vid bilen för länge sedan. Efter en snabb koll på kompassen konstaterade jag, dumt nog, att den var trasig. Den visade ju 180 grader fel. Bort med den

blev beslutet. Flera timmar senare i nästan becksvalt mörker, trötta och genomblöta, när vi slutligen fram till en väg, men vilken väg, inte en aning. Lyckligtvis kom det en bil mot oss efter ungefär en halv timme. Bilen stannade och föraren ställde den inte helt ologiska frågan vad vi gjorde längs vägen mellan Nattavara och Sarvisvaara vid den här tidpunkten på dygnet. Nu insåg jag att det var säkrast att erkänna att vi var vilse. En vädjan om skjuts blev positivt bemött. Var har ni bilen frågade föraren. På Lingonberget vid Purnu blev mitt lågmälda svar. Herregud, utbrister karln, det är ju mer än en mil att köra runt, hur i herrans namn har ni tagit er över stormyrn i dimma och mörker? Den är ju nästan två kilometer bred och väldigt blöt. Än i dag har jag inget svar på den frågan. Tack och lov fick vi skjuts till vår bil av den vänlige mannen.

Ytterligare en sådan där pinsam historia, det finns flera, skall jag berätta för er. Detta är i modern tid. Origo, min snart elvaåriga jaktkompis och jag hade hamnat i ett veritabelt skitväder. Vi skulle jaga berget Rovavara, där vår jaktkoja står. Bilen blev färdmedlet till södra delen av det stora berget. Snön började falla ymnigt redan när vi lämnade bilen. Efter flera timmars färd i den för dagen totalt fågeltomma terrängen vände vi åter mot bilen. Snön började nu nå en bra bit upp på stövelskaften. Med en växande oro vände jag tillbaka mot bilen, skulle vi ta oss fram till kojan, skulle vi bli insnöade på berget var tankar som for genom mitt huvud, lyckligtvis avtog snöandet och allt slutade väl.

Minst sagt trötta och besvikna över att inte ha hittat en enda fågel på flera timmars jakt när vi äntligen bilen. Förvånad ser jag att Origo har gått in i stånd. Han står några meter från bilens bagagelucka och pekar mot bilen. Han måste ha blivit knäpp av att fått söka så länge utan att hitta en enda fjäder tänker jag. Går upp bakom hunden med brutet vapen, tittar pliktskyldigast vid sidan av fordonet, inga fåglar konstateras snabbt. Sluta svamla säger jag till min trogne vän och beordrar honom att lösa ståndet. Döm om min förvåning när en hel kull med ripor lyfter framför motorhuven på bilen. Där står jag lång i ansiktet, med hängande armar, ett brutet vapen och med en minst sagt förvånad min. Origo tittar anklagande på mig och jag känner mig som den idiot jag är, inte första gången och säkert inte den sista heller.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Snöfjällets Cola (Floyd) - på utställning, i skog och på fjäll.

Text: Roger Westling

Vi startade färden mot Älvkarleby med Floyd och Pluto. Bröderna från Snöfjällets kennel med helt blanka kort. Vi hade ingen aning om hur de såg ut exteriört. Det slutade med excellent på Pluto och Floyd gick och vann alltihop. Chockade åkte vi hem med ett stort leende på läpparna.

Sedan vi samlat oss efter framgången på utställningen startade förberedelserna till jaktproven som komma skulle. Gräftåvallen och Mittådalen var målen.

Floyd skötte sig bra på träningen. Apporteringen var lite si så där men vi åkte till Gräftåvallen med en förhoppning om att det skulle funka. Första släppet var lite nervöst. Floyd fick Smirnoff som partner och det var ju lite spännande. Allt var nytt för honom och han hade mycket att hålla reda på. Det fanns många tikar han ville visa upp sig för, visa hur snygg han är.

I andra släppet stod Floyd för fågel. Lite nervös gick jag fram tillsammans med domaren. 10 m kvar till hunden börjar riporna sträcka på sig och börjar gå runt, och då blev det lite för mycket för Floyd. Han gör en rusning och jag skriker "sitt" och han sätter sig där riporna flyger upp. Domaren ser alltihop på 20 m håll och det blir ett 3:e pris första dagen.

Andra dagen, tror det var i andra släppet, står Floyd för fågel och domaren och jag går fram.

Denna gång blir det en riktig avance och det fungerade riktigt bra, han satte sig efter 5 meter. Apporteringen som jag varit lite nervös för fungerade klockrent.

I 3:e släppet ville Floyd inget mer. Tror att han var mentalt helt slut på grund av allt nytt men det blev ett 2:a pris.

Jag vet ju att han har kondition. Jag har åkt drag med honom hela vintern och cykel nu på våren. Och vilken draghund. Har haft vorstrar på högsta nivå inom draghund men denna lilla hund, om han haft storlek som en vorsteh, då hade han varit svårslagen.

25 aug började jakten och jaktlyckan har stått oss bi. Allt har inte gått perfekt men bitarna börjar falla på plats. Började i skogarna på hemmaplan, fågeltillgången har varit skaplig. För det mesta har det blivit tjäder, orre eller ripa att ta med hem.

Träningen inför Mittådalen började ta form. Sedan kom det tråkiga beskedet att Mittådalen blivit inställt. Hade lite mer förhoppning att Floyd skulle få till något där. Men, men det kommer fler prov.

Börjar så packa mina pinaler för jakt och drar upp till Strömsund. Vi är ett gäng på 6 st, 2 bretoner, 1 vorsteh och 2 sättrar.

Den andra bretonen som var med var Venatu Three Little Birds alias Aska, som fick ett 1:a pris på Gräftåvallsprovet med matte Anna.

Det var en fröjd att se Aska och Floyd jaga ihop.

Ser nu fram emot att gå fler utställningar och jaktprov.

Från en nöjd bretonägare
Roger Westling

Du kommer väl ihåg att.....

- hålla dig uppdaterad via klubbens hemsida breton.se
- sända bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.
Skicka in ditt material till webmaster@breton.se eller bretonbladet@breton.se
Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas behöver vara högupplösta. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Bilder till Bladet kan komma att beskäras.

kommande stoppdatum för att få med artiklar i Bladet är:
2021-12-04.

- **följa Bretonklubbens betalningsrutin för startavgifter mm.**
För att ha en bra service mot våra medlemmar och för att minimera Bretonklubbens administration skickar vi via vårt bokföringssystem ut fakturor per mail både för betalning av startavgift för Jaktprov och Utställningar. Fakturan kan betalas till klubbens bankgiro eller via SWISH. Fakturan innehåller ett individuellt OCR-nr som ni måste ange på betalningen. Genom OCR-numret hanterar bokföringssystemet fakturan så att den automatiskt bokförs på medlem och typ av betalning.
Fakturan har en QR-kod, så att ni som önskar kan skanna och betala med er bank-app.

Detta innebär självklart att det är extra viktigt att vi har rätt mail till er. Om ni har bytt mail eller är medvetna om att vi skulle ha fel mail till er, ber vi er att skicka rätt mail-adress till medlemsansvarig@breton.se.

Om du absolut inte vill ha fakturan per mail, utan per papperspost, kontakta Bretonklubbens kassör, kassor@breton.se och ange din postadress.

OBS! BETALA ALLTSÅ INGEN STARTAVGIFT FÖRE NI FÅTT EN FAKTURA! OBS!

Detta gäller vid återbud till jaktprov.

- Alla som lämnar Återbud får betala **25 %** oavsett anledning.
Undantag: om det är en corona-relaterad orsak (intyg krävs) - **0 %** debitering.
- Lämnas Återbud senare än de **sista 5 dagarna** före provstart- debiteras alltid **100 %** betalning av startavgiften.
Undantag: om intyg på giltig orsak skickats till kassor@breton.se före provstart - **25 % deb.**
- Alla Återbud ska enbart lämnas via **Återbud-web-formuläret** (skickas per automatik till Provledare).
Detta gäller även hundar på **Reservlistan**. Alltså även Reservplatshundar ska lämna Återbud omgående om de får förhinder.
- **Reserver betalar 0 kr vid Återbud**, så länge som de står på Reservlistan.
- Om någon från Reservlistan **tackar NEJ** till erbjuden startplats, får de betala **25 % respektive 100 %**
- **Regler för Intyg:** Vid skada eller sjukdom för hund/förare krävs veterinär/läkarintyg.
För corona-orsak eller löptik krävs intyg av någon för SKF känd person.
Om inget intyg skickats till Kassören vid provstart, kommer inget intyg efterfrågas och full avgift debiteras per automatik.

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)70 269 64 08

E-post, sekr: sekreterare@breton.se

E-post, webmaster: webmaster@breton.se

E-post, medlemsansv: medlemsansvarig@breton.se

Medlemsavgift	2021	2022
Huvudmedlem :	350:-	385:-
Familjemedlem:	100:-	100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

BOZITA ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

